

देणे तुझ्या स्मृतींचे

मेळा अखेरचा हा होते मनी उमजले
गेलास ठेवुनीया शत सूर भारलेले

भवसागरांत नौका येता तुफान वारे
ढळली कधी न शांती नित हास्य विलसलेले

होऊन सांब भोळा कधी जहर प्राशणारा
घट नित्य अमृताचे सकलांस तू दिलेले

एकेक बंध तुटता नच एकला कधी तू
जे अतुट स्नेहधागे हृदयांत गुंफलेले

करण्या प्रवास पुढचा मग सहज सिद्ध असता
थट्टाविनोद करुनी सर्वास हंसविलेले

स्वर्गांत देव नसती नसतात राउळीही
वात्सल्यपूर्ण हृदये चिरस्थान लाभलेले

असतोस तू तिथेही जमतात सर्व जेव्हा
देणे तुझ्या स्मृतींचे आम्हांस लाभलेले

– डॉ. कुंजदा जोशी

('राग कधी अनु राग' या कवितासंग्रहातून)